

års ledighed. Fremrykningen vil ske administrativt.

Lønmodtagerorganisationerne vil normalt hilse enhver fremrykning positivt velkommen, idet det normalt betyder en bedre arbejdsmarkedspolitisk indsats over for de enkelte ledige. Imidlertid skal fremrykningen i det konkrete tilfælde ses i sammenhæng med, at regeringen samtidig forringer mulighederne for at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet efter afslutningen af det første arbejdstilbud.

Organisationerne må derfor opfatte regeringens forslag som et forsøg på at »skrælle« de flest mulige langtidsledige hurtigst muligt af arbejdsmarkedet, hvilket en fremrykning kan medvirke til med regeringens forslag. Derfor må lønmodtagerorganisationernes vurderinger være yderst forbeholdne i den givne situation.

Lovforslaget indeholder desuden en væsentlig skærpelse af reglerne for langtidsledige, der uden fyldestgørende grund ophører med et arbejde efter lov om arbejdstilbud til ledige.

Efter de nuværende regler vil de langtidsledige normalt blive dagpengeberettigede igen efter en overstået karantæne. Efter de nye regler vil retten til uddannelsesyndelse mistes tillige med retten til forlænget dagpenget på 70/55 pct.-satsen, uanset hvor langt henne de langtidsledige er i arbejdstilbuddet.

De skærpede sanktioner virker helt urimeligt hårde og er efter organisationernes opfattelse ude af proportion med forseelsens størrelse. Organisationerne må derfor på det kraftigste tage afstand fra dette forslag. De skærpede regler vil samtidig give anledning til et stigende antal klagesager i arbejdsløshedskasserne og dermed øge arbejdsløshedskassernes administrative byrde.

VII. Administrative og økonomiske konsekvenser

For så vidt angår de administrative konsekvenser fremhæves det i lovforslagets bemærkninger, at især arbejdsformidlingssystemet vil få nye opgaver, som regeringen dog mener kan kompenseres gennem bortfald af jobskabelsesordningen og ved, at færre langtidsledige skal placeres i arbejdstilbud.

Lønmodtagerorganisationerne er ikke enige med regeringen i denne vurdering.

For det første vil behovet for vejledning og rådgivning af langtidsledige, som skal have et uddannelsesstilbud og/eller iværksættedydelse, være meget betydeligt, hvis denne aktivitet skal have et reelt indhold. Lovforslaget har ikke på nogen måde søgt at vurdere arbejdets omfang med denne funktion, hvilket er yderst utilfredsstillende. Heller ikke hvad angår administrationen af uddannelsesyndelsen/iværksættedydelsen, er det søgt at opgøre de personalemæssige konsekvenser.

Efter organisationernes opfattelse vil det kræve betydelige administrative ressourcer, ligesom også reglerne i forbindelse med skærpelse for vægring vil give en vis administrativ belastning. Selv om et eventuelt bortfald af jobskabelsesordningen vil betyde en administrativ aflastning for AF, vil det ikke kunne modsvare det stigende arbejdsomfang, som ovennævnte nye funktioner vil give anledning til.

Endelig skal det nævnes, at der ifølge forligsteksten mellem regeringen og det radikale venstre er indgået aftale om, at der skal oprettes kommunale og amtskommunale job til erstatning for job under jobskabelsesloven. Dette vil formentlig også betyde en ekstra belastning for AF. Arbejdsløshedskasserne vil som AF få ekstra opgaver i forbindelse med vejledning og rådgivning, hvilket lovforslagets bemærkninger ikke søger at opgøre.

Hvad angår de økonomiske konsekvenser af lovforslaget, skal blot nævnes, at de forudsætninger, der er lagt til grund for antallet af personer, som skal have et uddannelsesstilbud, og dermed hvilke økonomiske konsekvenser lovforslaget vil få, er behæftet med betydelig usikkerhed. De økonomiske konsekvensberegninger må nødvendigvis se bort fra de sociale og psykiske følger, som forslaget vil få for de tusindvis af langtidsledige, som sættes ned på den lave forlængede dagpenget på 55 pct., uden at der foretages en aktiv indsats fra samfundets side for at sikre disse personers fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet. De administrative og økonomiske konsekvenser er derfor utilstrækkelige til belysning af de reelle konsekvenser af regeringens forslag.

VIII. Konkluderende bemærkninger

De tre lønmodtagerorganisationer må på det kraftigste tage afstand fra regeringens